

**HRVATSKO NARODNO KAZALIŠTE
IVANA PL. ZAJCA - RIJEKA
IZVJEŠĆE O OSTVARENJU PROGRAMA**

za razdoblje od 1. siječnja 2022.. do 31. ožujka 2022.

HRVATSKA DRAMA

PREMIJERA

Dora Delbianco

KAD JE STAO SVIJET

Koprodukcija s Istarskim narodnim kazalištem - Gradskim kazalištem Pula

Redatelj: Vito Taufer

Premijera (INK Pula): 16.02.2022.

Premijera (HNK Ivana pl. Zajca): 26.02.2022.

Reprize (INK Pula): 17.02. i 18.02.2022.

Reprize (HNK Ivana pl. Zajca): 1.3.; 2.3. i 3.3.2022.

Mjesto održavanja: INK Pula i HNK Ivana pl. Zajca

"Kad je stao svijet" podjednako posuđuje od čeških humorista i harmsovskog apsurdna, situacijske komike i satiričnih alata, da bi se ispisala do zavojite cjeline premrežene bizarnim situacijama. Galerija obično-neobičnih likova prizvala je dinamičnu ansambl-predstavu koja je putovanje započela jednim tajanstvenim nestankom, a završila je u nasilnoj spirali političkog pragmatizma. Zamah ove drame ambiciozan je, ali usprkos tome što se pred nama pojavljuju predsjednici i ministri, veleposlanici i zastupnici, inspektori i novinari, pa i sâm papa, osjećamo da smo u tekstu koji nas na sebe nagovara nekom neuhvatljivom toplinom i šarmom. Ovo je priča o neobičnom slučaju kada je smrt jednog čovjeka poremetila cjelokupnu ravnotežu svijeta. Ono za što se vjerovalo da je intimna obiteljska drama poprimilo je razmjere svjetske krize, a sve je zajedno pokušala sanirati domaća hrvatska vlada.

Komedija je 2016. osvojila Nagradu "Marin Držić". U dramskom rukopisu Dore Delbianco pronalazimo elemente realistične komedije i groteske, s duhovitim dijalozima. Dora Delbianco posegnula je za realizmom kojem je dodala komedijski prizvuk s tonom groteske, farse i satire.

Vito Taufer jedan je od najznačajnijih redatelja slovenskog i regionalnog "novog kazališta" osamdesetih i devedesetih. Od 1989. godine kućni je redatelj u slavnom ljubljanskom Slovenskom mladinskom gledališću. Surađivao je s brojnim kazalištima diljem bivše države te je za svoj rad primio mnoga međunarodna priznanja.

Drama nevjerojatno emotivno uvlači gledatelje u priču koju i sami proživljavaju u kaotično ustrojenu svijetu u kojemu ni smrt više nije trenutak tuge, boli i nemoći, već apsurdno donosi osjećaj slobode od briga. I ovdje smrt člana obitelji na trenutak donosi olakšanje, da bi se čudnim spletom okolnosti i ulaskom u igru politike sve počelo pretvarati u vrlo složenu strukturu intimne obiteljske priče, koja postaje općedruštvena intriga. Smrt oca obitelji, portira Martina Guneka, nevažna kotačića u moru života, odjednom postaje pokretač svih zatočenih frustracija u obiteljskim odnosima, otkrivajući pravo lice svakog ukućanina. Nakon smrti otkriva se i da je Martin Gunek bio mnogo više od portira i da njegova smrt otvara put do visina moći posve neprimjerenim likovima.

Tekst je bogat zapletima koji se jasno i vrlo efektivno razvijaju u višeslojnu priču stvarajući prepoznatljivu sliku filmskoga političkog trilera. Posebnu ulogu u tome imaju mediji, koji novinarskim senzacionalizmom, devizom "budimo uvijek prvi" i bombastičnim najavama stvaraju neistinite slike događaja i ljudi raspoređenih po katovima hijerarhijske ljestvice društva, od malih činovnika do političkog vrha. Mnogi grade svoj društveni položaj na smrti jednog čovjeka, a u ulozi reporterke pojavljuje se vrlo dobra Nika Ivančić.

Redatelj Vito Taufer raščlanio je precizno sve važne trenutke priče dajući im snagu efektivnim izmjenama intimnog prostora obitelji i vanjskih političkih igara. Iako ima zanimljivih komičnih dijaloga i replika, u prvom je planu mračna i karikaturna slika raspada sveopćeg morala, izopačenosti političke elite i posve izokrenutih životnih vrijednosti kojih se danas više nitko i ne sjeća u tragikomediji koju živimo i u hrvatskoj stvarnosti.

(Glorija Fabijanić Jelović, Vijenac)

Glumački ansambl dao je veliki doprinos dijelovima drame koji su likove s namjerom lišili psihološke igrivosti i donijeli namjenski karikiranu emotivnu prazninu. Emocije su slučajnost ili interes. Govornom karakterizacijom i mješavinom češko-hrvatskih iskaza nesretni je češki veleposlanik kao i njegov brat blizanac (tumači ih uigran Sven Šestak) ispao epizodni, neprizemljeni i neučinkoviti političar koji umire dovoljno na vrijeme da se slučaj Gunek zakuha kao politička afera iza koje stoji neutjelovljena i tajnovita, ali sveprisutna i prepoznatljiva siva eminencija neuništivog birokratizma, dok Dean Krivačić kao Toma do samoga kraja uvjerljivo nosi harmsovsku satiru.

(Marijana Trinajstić, KAZALIŠTE hr.)

REPRIZE

Edmond Rostand - Guillermo Baldo

I CYRANO I DJEVOJČICA

Koprodukcija s Teatrom Poco Loco i u suradnji s Riječkim kazalištem mladih "Kamov".

Redatelj: Guillermo Baldo

Premijera: 7.12.2021.

Reprize: 07.01.; 08.01; 22.01.; 18.02.; 19.02.; 22.3. (dvije izvedbe) i 23.3.2022. (dvije izvedbe)

Mjesto održavanja: Drama Centar i HNK Ivana pl. Zajca

U kroatiziranoj verziji, u prijevodu Nikoline Zidek, djevojčice Jelu i Roxanu igraju mlade glumice Romina Tonković i Ana Marija Brđanović, a predstava je namijenjena za uzrast 14+. Radnja predstave odvija se retrospektivno – Jela, koja više nije djevojčica, u sjećanjima se vraća u prošlost, u gradić svoga djetinjstva, kako bi ispričala priču o djevojčici koja je ponekad djevojčica, a ponekad preuzima identitet dječaka.

Poetičnosti uprizorenja pridonijela je i glazba koju potpisuju Lusiana Lipchak i Franco Dall' Amore, sa stihovima i na španjolskom jeziku. Kostimografkinja je Yanina Pastor, kostime je prilagodila Manuela Paladin Šabanović, a scenografiju Ivan Botički. Premijerna publika ispratila je mlade glumice i redatelja snažnim pljeskom i povicima odobravanja. Riječki HNK tako je otvorio temu koja u hrvatskom teatru, naročito za djecu i mlade, do sada nije bila toliko prisutna, ukazujući na postojanje različitih oblika ljubavi i raznolikih identiteta koji se počinju graditi u vrijeme odrastanja. Predstava, koja i tematski (pisma, knjige) i scenografski sadrži element papira, mogla bi biti poticaj mladim čitateljima da i sami posegnu za Rostandovom dramom, ako to već do sada nisu učinili.

(Kim Cuculić, Novi list)

Na riječkoj premijeri, izvedenoj na maloj pozornici Drame u bivšoj zgradi Ivexa na Delti, publika se mogla uvjeriti zašto je "I Cyrano i djevojčica" postala takav hit u toj južnoameričkoj državi. Baldo je napravio jednostavnu i toplu coming of age priču koja propituje rodne i spolne identitete i zadane društvene uloge i s kojom se vrlo lako identificirati, a predstava je duhovita, dinamična i odlično komunicira s gledateljicama i gledateljima, što se vidjelo po reakcijama na premijeri. Ljubav dviju djevojčica, koja je u podlozi priče, prikazana je elegantno i nenametljivo, ona funkcionira na univerzalnoj razini i ruši predrasude, bez ikakvog guranja političke agende u prvi plan. Gledateljice i gledatelji, mahom tinejdžerske i adolescentske dobi, reagirali su sjajno, svaka je duhovitost nagrađivana salvama smijeha, kraj je imao katarzični efekt, a glumice su više puta pozivane na bis.

Romina Tonković, uz asistenciju Ane Marije Brđanović, na leđima nosi cijelih sat vremena predstave, vješto iskačući iz jednog lika u drugi te prenoseći na publiku čitav spektar emocija. Njezine komične interpretacije sporednih likova - starice koja živi sama i ne voli knjige, majke kojoj smeta njezina introvertiranost, učiteljice koja joj daje savjete o dečkima iz razreda - pokazuju zavidnu glumačku i zabavljачku vještinu, a kemija koja se razvija između dviju najboljih prijateljica izuzetno je opipljiva i uvjerljiva.

(Luka Benčić, Jutarnji list)

Ray Bradbury

FAHRENHEIT 451

Redatelj: Ivan Penović

Premijera: 3.12.2021.

Reprize: 08.01. i 10.02.2022.

Mjesto održavanja: HNK Ivana pl. Zajca

Hrvatska drama HNK-a Ivana pl. Zajca 3. je prosinca premijerno izvela predstavu "Fahrenheit 451" temeljenu na romanu Raya Bradburyja, koji je sada uprizoren prvi put u Hrvatskoj u dramatisaciji i režiji Ivana Penovića.

Mladi glumac Hrvatske drame Mario Jovev tumači glavnu ulogu Guya Montaga u predstavi "Fahrenheit 451", a uz njega glume Aleksandra Stojaković Olenjuk, Romina Tonković, Dean Krivačić, Jasmin Mekić, Dražen Mikulić, Damir Orlić, Olivera Baljak, Biljana Lovre i Ivna Bruck. Scenografiju potpisuje Zdravka Imandija Kirigin, a kostimografiju Manuela Paladin Šabanović, skladatelji su Osman Eyublu i Pedro Rosenthal Campuzano, a oblikovatelj svjetla Dalibor Fugošić. Sudjeluju i polaznici dramskog studija Riječkog kazališta mladih "Kamov".

(Kim Cuculić, Novi list)

Predstava "Fahrenheit 451", temeljena na romanu Raya Bradburyja, izvedena je u petak premijerno u HNK Ivana pl. Zajca u Rijeci u dramatisaciji i režiji Ivana Penovića. To je bila prva predstava u Hrvatskoj po tom romanu. Riječ je o distopijskoj priči u kojoj vlast zabranjuje čitanje i posjedovanje knjiga, a nekadašnji vatrogasci pale pronađene knjige.

Svijet Fahrenheita 451 dogodio se prekapacitiranjem dostupnosti informacija, fiktivnim slobodama odabira, napretkom tehnologije koju čovjek teško prati i prilagođava se. Dogodio se bez proglašenja, iz naroda, automatski, a količina sadržaja dovela je do toga da odabiremo ništa, da odaberemo isključiti se. I tako je ansambl Hrvatske drame riječkog kazališta i uprizorio, po prvi put, ovaj lektirni naslov koji će, vjerujemo, privući generacije riječkih školaraca i još dugo igrati na sceni riječkog HNK.

(Nel Pavletić, tportal.hr)

Sofoklo / Luciano Delprato

KRALJ EDIP

Redatelj i autor adaptacije: Luciano Delprato

Premijera: 3.7.2020.

Reprize: 14.01.; 09.02. i 09.3.2022.

Mjesto održavanja: HNK Ivana pl. Zajca

Pet sjajnih glumaca: Edi Ćelić, Dean Krivačić, Mario Jovev, Alex Đaković i Nikola Nedić; stol, lutke na postoljima, stolica, stalak i mikrofoni, nevjerovatna glumačka energija, opipljive emocionalne pretvorbe, izvrsne glasovne transformacije i začudan spoj živih ljudi i animiranih lutaka – to je bio "Kralj Edip".

Redatelj Luciano Delprato svojim je inventivnim i iskričavim zamislama držao publiku u zanosu gledanja drevne priče oslikane vizijama današnjeg vremena.

(Gloria Fabijanić Jelović, HRT-Radio Rijeka)

Riječki "Kralj Edip" nadišao je patetične ispade tragičnih likova koji se drže sa prsa i prenemažu u tragičnoj krivnji, udahnuo život lutkama, nasmijao i šokirao, oslikao politiku u kojoj su bogovi samo vlast i novac. Čitanje je to grčke tragedije kakvo bi dobro došlo svima koji nikad, ako ih matura ili fakultet na to ne tjeraju, ne bi posegnuli za originalom

Obiteljsko je stablo netaknuto, mit je ispričan u svojoj punini, prorok Tiresija teška srca izgovara to da će Edip sam biti izvor svoje i kolektivne tragedije. Međutim, način na koji nam je priča posredovana daleko je od uobičajena. Pet glumaca (Edi Ćelić, Dean Krivačić, Mario Jovev, Alex Đaković i Nikola Nedić) glumi sve – izmjenjuju se u glasu koji posuđuju Edipu i ostalim likovima, ali taj glas nije samo čitanje, nego i gluma; posuđuju svoje ruke lutkama, komentiraju, pozivaju publiku na suradnju, predstavljaju javno mnijenje, bivaju i kor i glumci, i redatelji i suci.

(Magdalena Mrčela, Dalmacija danas)

Mila Ćuljak

DOWN, BY LAW

Koprodukcija s Umjetničkom organizacijom Koautorska inicijativa OOUR

Redateljica i koreografkinja: Mila Ćuljak

Premijera: 15.5.2018.

Reprize: 04.02.; 05.02.; 25.3. i 26.3.2022.

Mjesto održavanja: Drama Centar

Glumica Jelena Lopatić blagim, konspirativnim, gotovo snovito podigranim glasom pripovijeda publici povijest majčinstva kroz iskustvo donošenja na svijet djeteta s Downovim sindromom. Njezino ionako dojmljivo usporeno tijelo svakih se nekoliko minuta zamrzava. Ono je toliko na udaru informacija koje je teško procesuirati da se opetovano koči od straha. Zatim ipak nastavlja isповjednu borbu s bebinim tegobama sindroma Down, putujući kroz nove i još novije operacije rektuma i nove zahtjeve prema roditeljskoj skrbi. Autorica Mila Ćuljak potpuno bespoštedno otkriva publici svoje najtamnije i najnježnije emocionalno putovanje, u kojem je dijete koje donijela na svijet i borbeni Bruce Lee i Viking i kosooki Tatarin, ali uvijek zvijezda vodilja njezine neiscrpive prisnosti ne samo s bolešću, nego i s osobitom sviješću koju upoznaje kroz djetetovo odrastanje. Sindrom Down tako postaje neka vrsta fantastičnog dara, a ne tereta.

(Nataša Govedić, Novi list)

U interpretaciji Jelene Lopatić predstava se stalno kreće rubom između teške i traumatične stvarnosti i neizmjerne ljubavi, skrbi i nježnosti kojima je dječak Boris okružen. Kostimografkinja i scenografkinja Mejra Mujičić odjenula je izvođačicu u bijelu široku majicu koja priziva trudnoću, dok je scenski prostor naznačen dugačkim stolom koji je istovremeno i stol za porod i bolnički krevet. Meka bijela pozadina, naglašena oblikovanjem svjetla Alana Vukelića, asocira na toplinu i mekoću. Različite emotivne registre izvedbe stvara i izgovaranje teksta u nekoliko mikrofona, a emotivnoj dimenziji predstave pridonijela je i glazba Adama Semijalca. Dramaturginja je Nataša Antulov. Emotivno potresena premijerna publika ispratila je "Down, by Law" pljeskom i stajalim ovacijama.

(Kim Cuculić, Novi list)

Robert Harling

ČELIČNE MAGNOLIJE

Redateljica: Renata Carola Gatica

Premijera: 8.5.2021.

Reprize: 14.02.2022.

Mjesto održavanja: HNK Ivan pl. Zajca

Osim ženske priče i ženskih likova, redateljica Renata Carola Gatica ovom je predstavom u Hrvatsko narodno kazalište Ivana pl. Zajca dovela i gotovo u potpunosti žensku autorsku ekipu koja stoji iza scenografije (Paola Lugarić) i kostimografije (Sandra Dekanić), koje su uspješno dočarale duh prošlog stoljeća kako odjećom, tako i funkcionalnom pozornicom na dvije razine. Važno je istaknuti i dramaturginju Nataliju Manojlović, bez koje Čelične magnolije ne bi pronašle svoj uspjeh na riječkim kazališnim

daskama. Priče poput Čeličnih magnolija, tople i ljudske, u današnje su doba možda potrebnije nego ikad, a upravo je ta predstava izvrstan odabir za opuštenu večer u kazalištu iz kojeg gledatelji i gledateljice izlaze bogatiji, punije duše i s boljim razumijevanjem svojih najbližih odnosa.

(Tea Schmidichen, Kazalište.hr)

Riječke "Čelične magnolije" redateljica Renata Carola Gatica režijski, dramaturški, scenografski i kostimografski smjestila je u pedesete godine prošlog stoljeća, a takvo ozračje naglašava i izbor glazbe. U gotovo potpuno ženskoj autorskoj ekipi predstave su i scenografkinja Paola Lugarić i kostimografkinja Sandra Dekanić, koje su na vizualnom planu prizvale ozračje 1950-ih godina. U ekipi su i oblikovatelj rasvjete Kristijan Baljarevski i oblikovatelj zvuka Saša Predovan. Predstava "Čelične magnolije" ide u red onih "dobro skrojenih komada", s jasno karakterno profiliranim likovima i životnom pričom koja emocionalno dodiruje publiku, pokazujući smijehom kroz suze ljekovitu moć kazališta.

(Kim Cuculić, Novi list)

Vedrana Rudan

KURVA

Redatelj: Zijah Sokolović

Premijera: 13.02.2014.

Reprize: 18.3. i 19.3.2022.

Mjesto održavanja: Damma Centar

Olivera Baljak pokazala je, ukratko rečeno, svu raskoš talenta i scensku zrelost. Da bismo to obrazložili treba reći da Baljak pleše, pjeva, zavija kao pas, ali prije svega glumi: sebe, mene, vas, svaku ženu koju poznajete ili ćete je tek sresti. Sve tuge i ponešto radosti iz 60 godina života i sve strahove od onoga što će tek biti. Glavna junakinja nosi svoje emocije, ali i sve likove koji su se u nju upisivali tijekom života, a mnogima od njih daje stas i glas: ocu, prvoj stanodavki i njenom mužu, onkologu koji je liječio njenu sestru, kćeri, ženama žrtvama nasilja, prezentatoru novog posuđa. Pri tom je u neprestanom dijalogu s imaginarnim društvom na sceni i publikom. Ukratko, ako do sada niste voljeli monodramu, uz Oliveru Baljak ćete je zavoljeti.

(Tatjana Sandalj, Hrvatski radio – Radio Rijeka)

Upravo je Olivera Baljak najjači adut ove predstave. Ona je i kćer, i majka, i prijateljica, i prijateljica prijateljice, i njena kćer studentica, i njen sin student, i njen otac, i suprug. Pritom ni u jednom trenutku ne gubi koncentraciju, ne postaje manje uvjerljiva, ne zaboravlja promijeniti facijalnu ekspresiju ili ton glasa. Ni u jednom trenutku ne postaje dosadna ili nezanimljiva i ni u jednom trenutku nemate potrebu da još netko dođe na scenu. Olivero Baljak, kapa do poda!

(Anja Nežić, Ziher.hr)

GOSTOVANJE HRVATSKE DRAME

ČELIČNE MAGNOLIJE u Istarskom narodnom kazalištu - Gradskom kazalištu Pula, 8.3.2022.

TALIJANSKA DRAMA

PREMIJERA

Giuseppe Nicodemo

LE INTELLIGENZE ARTIFICIALI AL WELLNESS (Umjetne inteligencije u Wellnessu)

Koprodukcija: Talijanska drama & Bonawentura – Teatro Miela

Trilogija umjetnih inteligencija- 3. dio

Redatelj: Giuseppe Nicodemo i Sabrina Morena

Premijera: 25.02.2022.

Reprize: 26.02.2022., 4. i 5.03.2022.

Mjesto održavanja: Dram(m)a centar Zajc

„Umjetne inteligencije u wellnessu“ treći je dio „Trilogije umjetne inteligencije“ autora Giuseppea Nicodema. U prvom dijelu „Bonsai ima kratke grančice“ i u drugom „Rider, baka i U.I.“ publika uživa prateći na koji način čovjek komunicira s umjetnom inteligencijom kako bi mogao riješiti svoje probleme. Međutim, u wellnessu razotkrivši kako ni umjetna inteligencija nema sva rješenja za naše probleme, shvaćamo da je upravo ljepota ljudskoga života u tome da živimo sa svojim sumnjama i ljubavnim problemima. Možda su baš ti problemi i neizvjesnosti naša snaga.

U predstavi, koja na zabavan način traga za onim što nas čini ljudskim bićem i onim što čini ljepotu ljudskog života, koriste se i filmski citati o tehnologiji i wellnessu, a ponajviše odgovori koje je na pitanja autora doista dala umjetna inteligencija. Ova nescakadna dinamična komedija puna je obrata, brzih i duhovitih dijaloga, a osim smijeha donosi i pjesmu te zabavne razgovore o životu i algoritmima ljubavi, navodi se iz HNK Zajc.

Slične teme već nalazimo u SF književnosti i filmovima, no Nicodemo je u svojem pristupu originalan. Motivima umjetne inteligencije i wellnessa povezo je dvije teme koje svaka na svoj način obilježavaju suvremenost. S jedne strane umjetne inteligencije učinio je likovima »od krvi i mesa«, koji neočekivano otkrivaju i ljudske emocije poput tuge i ljubavi, ali i slabosti, dok je s druge strane današnja opsjednutost zdravim životom i oazama wellnessa, koji su umjetni rajevi u koje ljudi bježe od svakodnevnih problema i svojih ne baš tako sretnih života. Ozračje wellness-centra tako priziva ugodu, opuštanje i hedonizam, no naliče te zapravo lažne slike razotkriva teme kao što su depresija, suicidalnost, nasilje nad ženama i nasilje općenito, homoseksualnost, samoća, smrt...

(Kim Cuculić, Novi list)

REPRIZE

Laura Marchig

ALFA ROMEO JANKOVITS

Koprodukcija: HNK Ivana pl. Zajca, Teatro Rossetti Stabile del Friuli Venezia Giulia, Associazione Culturale Tinaos i Golden show SRL impresa sociale

Redatelj: Tommaso Tuzzoli

Premijera: 27.3.2021.

Reprize: 19.02.2022.

Mjesto održavanja: HNK Ivana pl. Zajca

Istinita priča o dvojici braće, Eugeniju (Ginu) i Ferrucciju Oscaru (Ucciu) Jankovits, dvojici mehaničara po zvanju, ispričana je vješto, kombinirajući povijesne podatke s osobnim događajima, u mješavini informacija i osjećaja koji su publiku držali bez daha do posljednjih trenutaka predstave. (...)

Obložena dimom, predstava Talijanske drame u trenucima podsjeća na crno-bijeli film zbog nijansi sive boje koje vladaju na sceni, onih istih nijansi koje karakteriziraju automehaničarske radionice.

(Stella Defranza, La Voce del popolo)

Oslanjajući se na povijesne činjenice, Marchig je pristupila životnoj priči braće Jankovits na poetski način, uzdižući je na univerzalnu pripovijest o strasti prema automobilima, prema istraživanju u području mehanike i dizajna, ali i prema jedinstvenom snu: osmisliti i sagraditi superbolid, najbrži trkači auto na svijetu, koji je trebao premašiti druge svojim jedinstvenim performansama i ljepotom inovativnog i futurističkog dizajna.

(Kim Cuculić, Novi List)

Nenad Pavlović

ECLISSI (Pomrčina)

Redatelj: Nenad Pavlović
Premijera: 26.11.2021.
Reprize: 18.3.2022.
Mjesto održavanja: HNK Ivana pl. Zajca i Dram(m)a centar Zajc

Klaunski model igre dopušta neposrednu komunikaciju s publikom, dok cirkuski i lutkarski elementi omogućuju postojanje luckaste magije. Ipak, prava magija se dogodi tek na kraju: njihov prvi kontakt – nama pomrčina – njima označava blistavi trenutak spoznaje da nisu sami.
(Nina Pavlović, dramaturginja)

U Hnk Ivana pl. Zajca održana je premijera predstave "Pomrčina" autora i redatelja Nenada Pavlovića, neverbalna predstava koja je progovorila srcima sve nazočne djece.
(Stella Defranza i Oretta Bressan, La Voce del popolo)

Eric-Emmanuel Schmitt
VARIAZIONI ENIGMATICHE (Enigmatske varijacije)
-u sklopu programa Talijanska drama OFF

Redateljica: Neva Rošić
Premijera: 10.12.2021.
Reprize: 14., 15., 28. i 29.01.2022., 11. i 12.03.2022.
Mjesto održavanja: Dram(m)a centar Zajc

Aleksandar Cvjetković dojmljivo je utjelovio mrzovoljnog i sujetnog pisca, nobelovca, čiji je odnos prema ljudima i svijetu prepun cinizma. No ispod te površine, koja predstavlja obrambeni mehanizam, razotkrit će se piščeva krhkost i nikad prežaljena ljubav. U interpretaciji »novinara« Larsena, Mirko Soldano nešto je suzdržaniji, suptilniji, karakterno naprosto drukčiji od Znorka, što i dovodi do dramskog sukoba.
(Kim Cuculić, Novi List)

Predstava se može definirati kao uspješna ako dobije dobre ocjene kritike ili ako javnost pokaže interes za reprize. Ako uzmemo u obzir te mjere ocjenjivanja onda su bez sumnje "Enigmatske varijacije", najnoviji projekt Talijanske drame izvedene u novootvorenom Dram(m)a Centru, umjetničko djelo. Nakon predstave glumci i autori predstave pozdravljeni su dugotrajnim pljeskom i popraćeni uzvicima oduševljenja i odobravanja. Ovacije, istinski trijumf žara i sudjelovanja, ispunio je dvoranu nekadašnjeg skladišta IVEX u Rijeci. Na pozornici novog kazališnog centra zablistali su Mirko Soldano i Aleksandar Cvjetković stvorivši likove koji karakterno nisu nimalo laki.
(Stella Defranza, La Voce del popolo)

Siniša Novković
ADRIATICO (Adriatiko)
U suradnji s Gradskim kazalištem mladih Split
Redatelj: Siniša Novković
Premijera: 19.12.2020.
Reprize: 15.02.2022.
Mjesto održavanja: HNK Ivana pl. Zajca

Prekrasno djelo koje je osvojilo srca riječkih gledatelja.
(Stella Defranza, La voce del popolo)

Na mlađim gledateljima blizak način, ali zanimljivo i odraslima, ova se predstava bavi temom mora, koje je ishodište života. Protagonisti priče su tri oceanografa, koje su utjelovili glumci Serena Ferraiuolo, Giuseppe Nicodemo i Andrea Tich. Oni odjeveni u ronilačka odijela zaranjaju u morsku dubinu, gdje nalaze velik kovčeg. Pretpostavka je da se u njemu nalazi blago, no on zapravo ima posebne moći. Sve ono što likovi u svojoj mašti zamisle pojavi se na ekranu na kojemu se odvijaju animacije Siniše Novkovića. Istodobno ekran ima i edukativnu svrhu pa gledatelji doznaju razne podatke vezane za more i oceane.
(Kim Cuculić, Novi List)

G.Nicodemo, S.Ferraiuolo
IL BONSAI HAI I RAMI CORTI (Bonsai ima kratke grančice)

-u sklopu programa Talijanska drama OFF
Trilogija umjetnih inteligencija- 1. dio
Redatelj: Giuseppe Nicodemo
Premijera: 20.5.2020.
Reprize: 11. i 12.02.2022.
Mjesto održavanja: Dram(m)a centar Zajc

„Il bonsai ha i rami corti“ / „Bonsai ima kratke grančice“ prva je premijera odigrana u riječkom Kazalištu 2020. nakon perioda potpunog zatvaranja zbog pandemije, te naslov s kojim smo otvorili vrata našoj publici nakon dvomjesečne stanke. Vijest o uspjehu te dirljive predstave odjeknula je do Trsta gdje je Kazalište Miela iskazalo veliko zanimanje za produciranjem nastavka na istu temu.

Stefania Laganini sa svojim slabostima, svojom hrabrošću i opsesivnošću, pomogla nam je da preživimo u ovom razdoblju, udaljeni od naših obitelji i naše publike. Ona nas je oživjela kao umjetnike i kao ljudska bića. Zbog nje smo lakše razumjeli da se ponekad svi osjećamo kao Stefania: suvremena Penelopa koja, ironično i svjesno, nastavlja plesti i raspletati svoje tkanje i svoj život.

(riječ redatelja)

GOSTOVANJA TALIJANSKE DRAME

VARIAZIONI ENIGMATICHE (Enigmatske varijacije) u Pučkom otvorenom učilištu u Bujama 9.2.2022.

ECLISSI (Pomrčina) u Gradskom kazalištu Zorin dom u Karlovcu 19.03.2022.

DODATNI PROGRAMI TALIJANSKE DRAME

DRAMMA ITALIANO OFF (Talijanska drama Off)

U sklopu programa DRAMMA ITALIANO OFF u 2021. snimljen je didaktički sadržaj u 4 epizode o povijesti kazališta i njegovim zaposlenicima, predstavama i sadržajima iza kulisa, naslova „A teatro con il Dramma Italiano“. Didaktički projekt je ponuđen školama u online izdanju u 2022. godini.

OPERA

PREMIJERA

Ferruccio Busoni - Giacomo Puccini

ARLECCHINO & GIANNI SCHICCHI

Koprodukcija: Opera HNK-a Ivana pl. Zajca i Opera HNK-a u Osijeku

Dirigent: Valentin Egel

ARLECCHINO

Redatelj: Marin Blažević

GIANNI SCHICCHI

Redatelj: Fabrizio Melano

Premijera: 14.ožujka 2022.

Reprize: 17.3.,18.3.,19.3.,i 21.3.2022.

Mjesto izvođenja: HNK Ivana pl. Zajca

Premijera HNK Osijek :premijera 28. travnja 2022., reprize 29.4. i 30.4.2022.

Marin Blažević: Arlecchina-Arlecchino kao tijelo i duša, duh i dah teatra:

"Na prvi pogled, Busonijev „Arlecchino“ nije ni o čemu bitnome, tek komična operna igra komponirana, pa onda i inscenirana, bez ambicije da nadraste dramaturšku skicu, muzičke dosjetke i glumačke lakrdije. Nećete pogriješiti ako našeg „Arlecchina“ gledate i slušate kao operni – slapstick.

Ipak, ako ne želite dopustiti da vas zavede samo ona šaljiva strana „Arlecchinova“ (i Arlecchinova) ludizma, mogli biste u ovoj operi, a nadamo se i u njezinoj predstavi, prepoznati i muzičko-izvedbeni melanž postupaka, stilova i poetika izniklih u periodu onih povijesnih avangardi, dakle u prvim desetljećima 20. stoljeća. Ne treba biti muzikolog i teatrolog pa pomisliti da bi ovaj operno-dramski hibrid mogao biti sve samo ne banalni eksperiment. Štoviše, u „Arlecchinu“ se i libretom i glazbom eksperimentira, između ostaloga, i s banalnim. Sve u ovoj operi-drami odnosno drami-operi, pa tako i njezinoj inscenaciji, navodi na „izvedbu ukrivo“ („misperformance“, kako sam je svojedobno osmislio s Ladom Čale Feldman): smisao izvire iz apsurdna, i obrnuto; pogrešno vodi prema ispravnome, i obrnuto; invencija se otkriva u konvenciji, i obrnuto; pjevanje se razara govorom, i obrnuto; začudno učas postaje obično, i obrnuto; slučaj proizlazi iz namjera, i obrnuto; tragedija izvire iz komedije, i obrnuto. U tom vrtlogu ironičnih inverzija, „ključ“ za shvaćanje i savladavanje okrutnog svijeta i zbilje – a „Arlecchino“ jest skladan u zlokobno predratno vrijeme, 1913. godine – čini se da može pronaći samo Arlecchino-Arlecchina, kao ultimativna glumica-glumac, kao nepokolebljivo i drsko, ujedno luckasto i lucidno, bludno i divno, varljivo i iskreno utjelovljenje i oduhovljenje – teatra.

Naši ujedno Arlecchina i Arlecchino, čudesni Serena Ferraiuolo i Giulio Setimo, svakim svojim dahom i pogledom, svakom riječju i gestom, dubokom mišlju i psovkom, upozoravaju da je izvedba teatra (u teatru) uvijek paradoksalna, uvijek razotkrivanje tijela-duše, čak i u zaklonu krinke. Čudno, ali kao da se samo teatarskom „izvedbom ukrivo“, svakim rizikom glumačke improvizacije, možemo približiti uvijek već nedostižnoj istini. Ili propasti.

Pa kojim smo onda putem mogli krenuti u našoj predstavi „Arlecchina / Arlecchine“ nego putem teatra-o-teatru, opere-o-operi, komedije-o-komediji-o-tragediji? „Ključ“, ne samo kao rekvizit koji otvara-zatvara inicijalnu dramsku situaciju „Arlecchina“, nego i kao ideju iz koje je nastajala cijela naša predstava, kao izazov s kojim se suočava svaka njezina izvedba, pronašli smo u operi koja će tek uslijediti – operi „Gianni Schicchi“. Ne u priči i nekom liku, nego u samoj činjenici da nakon prve izvodimo i drugu operu. „Arlecchino“ se tako događa u posljednjem satu pripreme i iščekivanja izvedbe predstave „Gianni Schicchi“. Kao njezina predigra. Tijekom koje (kao da) je sve moguće."

Fabrizio Melano: Stvarna osoba na razmeđu dvaju razdoblja;

"„Gianni Schicchi“ treći je dio čuvene Puccinijeve trilogije „Il Trittico“ („Triptih“) koja se sastoji od tri jednočinke. Riječ je o pozitivnom završetku koji slijedi nakon sumorne tragedije „Il Tabarro“ („Plašt“) i misticizma „Suor Angelice“ („Sestre Angelice“). U idealnom bi se slučaju sve tri jednočinke morale izvoditi zajedno, no „Schicchi“ (koji je najpopularniji dio spomenute trilogije), često se izvodi samostalno ili, kao i ovoga puta, u kombinaciji s kratkom operom nekog drugog autora.

Schicchi je bio stvarna osoba, Gianni Schicchi de' Cavalcanti koji je preminuo 1280. godine. U tridesetom pjevanju svoje „Božanstvene komedije“, Dante ga smješta u osmi krug, deseti jarak (rov), onaj u kome su završili krivotvoritelji i prevaranti, zato što je oponašao umrlog Buosa Donatija i promijenio njegovu oporuku. Iako opera ima sretan završetak, nije primarno zabavna jer problematizira smrt i pohlepu. Svi likovi moraju se prikazati kao stvarni ljudi sa stvarnim problemima.

Radnja opere nije bez razloga smještena točno u godinu 1299. Za većinu historiografa to je godina u kojoj završava srednji (ili mračni) vijek, a počinje renesansa, s oživljavanjem grčkih i rimskih vrijednosti. Ujedno, to je i vrijeme u kojem, nažalost ili na sreću, središnje mjesto u svemiru dobiva čovjek, pojedinac. Naravno, sve je počelo u Firenci, koja je, gotovo dva i pol stoljeća bila neprikosnoveno kulturno i intelektualno središte cijelog svijeta.

U operi, obitelj Donati još živi u mračnom dobu srednjeg vijeka dok su Gianni Schicchi i njegova kći Lauretta nagovještaj renesanse. Rinuccio Donati, zaljubljen u Laurettu, shvaća njihovu prosvijećenost te o novom vremenu i ljudima koji ga predvode pjeva u svojoj središnjoj ariji. Pažljivim slušanjem zanosne glazbe završnog dueta dvoje ljubavnika, možemo osjetiti kako nas Puccini izdiže iz uskogrudnog srednjeg vijeka (mračnog doba) u zlatno svjetlo renesanse (preporoda)."

Operni diptih koji smo gledali u Zajcu sjajan je glazbeni doživljaj koji nas je ispunio radošću kakvu nam samo izvedbene umjetnosti mogu podariti.

(Luka Nalis, OPERA.hr, 25. ožujka 2022.)

Ono što obje opere dijele jest pobjeda zla, točnije postupaka koje je Dante smjestio u pakao. Na kraju izvedbe Robert Kolar obraća se publici, smatraju li oni da je njegov postupak vrijedan osude, iako nastao iz ljubavi. Na nama je da prosudimo jesu li moralne vrijednosti današnjeg doba jednake renesansnima, a to je pitanje najbolji dokaz da se važna filozofska pitanja mogu postaviti u obliku opere i na komičan način.
(Ana Marija Ilić, Vijenac)

REPRIZE

Pietro Mascagni

CAVALLERIA RUSTICANA

Dirigent: Paolo Bressan, Valentin Egel

Redatelj: Dražen Sirišćević

U glavnim ulogama: Kristina Kolar, Domagoj Dorotić / Dimitris Paksoglou, Robert Kolar

Premijera: 27.1.2021.

Reprize: 7.1.2022.

Mjesto održavanja: HNK Ivana pl. Zajca

Već od prvoga takta ove izvedbe, glazba je ta koja je osvojila publiku. Orkestar u pozadini scene, pod emotivnim i čistim vodstvom maestra Bressana, suptilno je donosio tečnu južnjačku melodiku u kontrastima s temperamentnim trenucima uzburkanih osjećaja protagonista, a u toj orkestralnoj izvedbi na pozornici su poput tamnih silueta, bez riječi, stajali članovi zbora i solisti. S prvim taktovima Santuzzine arije pozornica je ostala poprište zbivanja samo za soliste, dok su zbarske dionice dopirale do gledališta iz zbarske dvorane, koja je bila ozvučena. Prednji dio pozornice podignut je u obliku križa na kojem se odvijala priča, a u pozadini, iza orkestra, slike videa ocrtavale su prostor u kojemu su se izmjenjivale ljubav, nježnost, očaj, zavođenje, ljubomora, mržnja, osveta i krvavi, tragični kraj. No scenom je i stasom i glasom u cijeloj izvedbi plijenila Kristina Kolar kao Santuzza. Već u prvoj ariji postigla je nenadmašnu dramatičnost, a posebno je bilo uzbuđljivo slušati njezin veliki duet s Turridduom. .
(Gloria Fabijanić Jelović, Vijenac)

Naslovnu ulogu tumačila je nacionalna prvakinja Zajca Kristina Kolar koja je svojim moćnim glasom i iznimnim emotivnim angažmanom dočarala Santuzzin očaj i ljubav spram hirovitog Turiddua. Prodorne visine i iznimno dobra pozicija glasa Kristine Kolar odzvanjala je kazalištem konstantno okupirajući pažnju slušatelja. Tenor Domagoj Dorotić tumačio je Turiddua, riječ je o tenoru sjajnog glasa i iznimne muzikalnosti. Dramatski naelektriziran duet Santuzze i Turiddua „Tu, qui Santuzza?“ proživjeli smo vrlo intenzivno i ostat će nam dugo u memoriji i nakon što se zastor spustio. Stamen bariton Roberta Kolara odlično je ocrtao Alfijev bijes. Bila je ovo uspješna premijera nakon koje smo kući otišli ispunjeni strašću i nepatvorenom ljepotom glazbe.
(Luka Nalis, Fiuman.hr)

Charles Gounod

ROMEO I JULIJA

opera u pet činova

Dirigent: Marko Hribernik, Stjepan Vuger (8.4.2022.)

Dramaturg-redatelj: Marin Blažević

Premijera: 12. siječnja 2019.

Reprize: 17.1.2022., 29.1.2022., 12.2.2022., 8.4.2022.

Mjesto izvođenja: HNK Ivana pl. Zajca

Radi se o predstavi logične, čiste i jasne koncepcije, muzički ozbiljno pripremljene i dorađene, s distribucijom solističkih uloga koja dopušta protagonistima da u najboljem svjetlu pokažu svoje sposobnosti (...) Uprizorenje Gounodova „Romea i Julije“ svjedoči

rastućoj dobroj formi riječkog HNK-a, pa je i ova nova uspješna izvedba ujedno uspjeh cijelog opernog ansambla.
Bosiljka Perić Kempf

Riječ je o zanimljivom čitanju partiture i svim ljubiteljima opere preporučujemo da pogledaju predstavu čeka ih lijepa operna večer jakih emocija.

Luka Nalis, Fiuman.hr

...” redateljski rukopis Marina Blaževića, koji je ovim stilom predstave – varirajući scenu svjetlom, bez prave scenografije, pronašao možda i recept za pristupačnije postavljanje većeg broja opernih naslova u sezoni i raznolikiji repertoar.”
(Zrinka Matić, KLASIKA.hr, 21. siječnja 2019.)

KONCERTI RIJEČKOG SIMFONIJSKOG ORKESTRA

LJADOV, PROKOFJEV, RAHMANJINOV

Dirigent:Valentin Egel

Solist violina: Niklas Liepe

Riječki simfonijski orkestar

Izvedba: 18. veljače 2022.

Mjesto održavanja: HNK Ivana pl.Zajca

Na programu: Anatolij Ljadov: " Začarano jezero, simfonijska pjesma, op. 62",Sergej Prokofjev :” Prvi koncert za violinu i orkestar u D-duru, op. 19”,Sergej Rahmanjinov): “Simfonijski plesovi, op. 45”

EDUKACIJSKI KONCERT: PUTOVANJE GLAZBENIM KRAJOLICIMA

Dirigent:Stjepan Vuger

Izvedbe: 24.3.,25.3.,28.3. 2022. u 10,00 i 12,00 sati

Mjesto održavanja: HNK Ivana pl.Zajca

Na programu:Ludwig van Beethoven :” Šesta simfonija u F-duru „Pastoralna” ”

VEČER KLASIKE: MOZART, BEETHOVEN

Dirigent:Stjepan Vuger

Solist: Andrey Gugin, klavir

Izvedba: 26.ožujka 2022.

Mjesto održavanja: HNK Ivana pl.Zajca

Na programu:Ludwig van Beethoven: "Uvertira Egmont, op. 84",Wolfgang Amadeus Mozart : "Koncert za klavir i orkestar u A-duru, KV 488", Ludwig van Beethoven: "Šesta simfonija u F-duru Pastoralna"

Poseban dodatak ukrajinskog skladatelja: Sergej Bortkievič : "Preludij br. 8, op. 33"

GOSTOVANJE RIJEČKOG SIMFONIJSKOG ORKESTRA:

Istarsko narodno kazalište Pula, 31.3.2022.; s koncert "VEČER KLASIKE: MOZART, BEETHOVEN "

BALET

PREMIJERA

MEDITERANSKA TRILOGIJA:

Pulcinella, Poslijepodne jednog fauna, Španjolska rapsodija

Koreografi: Giovanni di Palma, Maša Kolar, Filipe Portugal

Pretpremijera: 3.2.2022.

Premijera: 4.2.2022.

Reprize: 5.2.; 7.2.; 8.2.; 16.2.; 17.2. („Faun“ & „Španjolska rapsodija“ u 12:00 h; „Meditranska trilogija“ u 19:30 h); 16.3.2022. („Pulcinella“ u 12:00 h; „Meditranska trilogija“ u 19:30 h)

Mjesto održavanja: HNK Ivana pl. Zajca

U „Meditranskoj trilogiji“ tri glazbena dragulja "Pulcinella" Pergolesija-Stravinskog, "Poslijepodne jednog fauna" Debussyja i Ravelova "Španjolska rapsodija" transponirana su u tri raznovrsna i ambijentalna koreografska rukopisa. "Pulcinella" klasičnim baletnim vokabularom zaodjenutim u pantomimske geste commedie dell'arte uprizzoruje prpošnu priču o komičnom i drskom Pulcinelli, njegovoj djevojci Pimpinelli i četvero prijatelja. Debussyjeva simfonijska pjesma „Preludij za poslijepodne jednog fauna“ u koreografiji Maše Kolar, izložila je današnjeg fauna. On je zatočenik kruga samodopadnosti i autoerotičnosti koje ga progresivno lišavaju hrabrosti da iskorači u izvanjski svijet, mudrosti da izgrađuje i obogaćuje sebe kroz spoznavanje drugih, odvažnosti da dotakne osobu koja ga zadivljuje . Večer je kulminirala Ravelovom „Španjolskom rapsodijom“ u kojoj je koreografija Filipea Portugala utjelovila van-fabularnu ljepotu glazbe. Izdužene neoklasične linije na špici, fluidni i senzualni pokreti u savršeno skrojanim crvenim kostimima pod svjetima Saše Fistrića koja naglašavaju skulpturalnost tijela bez da zakidaju ekspresiju plesača – sve se to stopilo u opčinjujuće mističan i senzualan scenski doživljaj.

Balet riječkoga HNK-a Ivana pl. Zajca, premijernog naslova „Meditranska trilogija“, u koreografiji Di Palma – Kolar – Portugal, pokazao je da je sada zaista brend riječkog kazališta. (...)

Prvi dio izvedbe pripao je glazbi baleta Igora Stravinskog i Giovannija Battiste Pergolesija Pulcinella.(...)

Neoklasična koreografija Giovannija Di Palme precizno je izrađena, scena je u neprekidnom gibanju, a izvođači su sjajno usklađenih pokreta, u kojima su balerine na špicama elegantne, a baletani robusni. (...) „Poslijepodne jednog fauna“ (...) je glazba otvorenog prostora, tople atmosfere koja odiše lakoćom i prozračnosti, kao i senzualnošću. Maša Kolar pronašla je začudnu sliku fauna, narcisoidnog lika zatvorena u obruču, izolirana i posvećena samo sebi, svojoj ljepoti i autoerotici kojega ne privlači ni ples

nimfe Ksenije Krutove, koja mu se želi podati. (...) Bio je to koreografski biser večeri, vizualno dojmljiv, emotivno i osjetilno opipljiv i vrhunski plesno izrađen, što je publika nagrađivala dugotrajnim pljeskom. (...) Za kraj „Mediteranske trilogije“, još jedna efektna koreografija Filipea Portugala na glazbu Debussyjeva suvremenika Mauricea Ravela „Španjolska rapsodija“. (...) Ravelova je glazba koreografa Filipea Portugala nadahnula da plesače usmjeri na emotivnu, erotsku, vruću mediteransku sliku nekog neodređenog mjesta u kojemu se plesači predaju ritmu i harmoniji glazbe i njezinu intenzitetu, kreirajući neobične slike plesnih parova (...). Balerine u crvenim haljinama pripijenim uz tijelo, na špicama, u senzibilnim okretima, skokovima, zahtjevnih plesnih figura na rukama baletana i zajednički ritam svih izvođača podcrtao je i dizajn svjetla Saše Fistrića, zatamnjen, toplih boja zalaska sunca prije noćne tame.“

(Glorija Fabijanić Jelović, Vijenac 729)

REPRIZA

PLAMTEĆA VODA

Rijeka 2020 - europska prijestolnica kulture

Koreograf: Andonis Foniadakis

Repriza: 18.1.2022.

Mjesto održavanja: HNK Ivana pl. Zajca

(...) Plamteća voda je, između ostalog, nepatvoreni otpor, fizičko izgaranje na sceni; organska erupcija energije koja napinje kožu i razglobljuje udove. Plesači u valovima (...) povlače se (ili su povučeni jačom silom?) i ponovno prelijevaju, uporno, angažirano, mukotrpno, fatalno. (...) More tijela (...) uskipjelo je u zajedničkom transu.

(Maja Đurinović, Plesna scena.hr)

Kroz dramaturški razložno postavljena sola, duete i manje ili veće grupe, autor otpočетка uspostavlja zahtjevan modus, baziran na kontorcionizmu (iščašeni položaji, neprirodna uporišta, kompleksne figure), trzajnim, vibrantnim, valovitim i razvojnim kretanjama, brojnim i raznolikim padovima, prevalentno furioznom tempu u vertikalnom kretanju te velikoj zastupljenosti horizontalnog i poluhorizontalnog kretanja, čime strukturira uvijek nove, začudne i bogate slike neprekidno uzburkanoga morskog svijeta. Plesači su u "Plamtećoj vodi" plijenili besprijekornom sinkronizacijom (...) samosvojnim stilom, vrhunskom kondicijom i apsolutnom koncentracijom.

(Marija Živković, H-ALTER)

GOSTOVANJA BALETA

PLAMTEĆA VODA u Zagrebačkom kazalištu mladih 20.01.2022 (20:00 h).

MEDITERANSKA TRILOGIJA u Forum am Schlosspark u Ludwigsburgu 12.2.2022. (19:00 h) i 13.2.2022. (15:00 h & 19:30 h).

MEDITERANSKA TRILOGIJA u Istarskom narodnom kazalištu – Gradskom kazalištu Pula 25.2.2022. (20:00 h).